

VID HENNES SIDA

av Dennis Hamley

Översättning Maria Holst

Hegas

Kapitel 1

Husen i området var gamla, grå och nästan tomma. Snart skulle de rivas.

Men inte än. Först måste de sista envisa gamlingarna flyttas därifrån. Trots vattenskador och sprucken betong hade några få klamrat sig fast. De två männen som gick runt i området den här morgonen visste att det började bli bråttom.

– Hur ska vi göra? frågade den ene. Vi kan ju inte knacka på varenda dörr.

En gammal man traskade sakta förbi stödd på en käpp.

– Se och lär, sa den andre och gick fram till gubben.

– Ursäkta. Vet du var mrs Dåring bor? Vi är hennes brorsöner och har inte sett henne på flera år. Vi skulle gärna vilja träffa henne innan hon flyttar.

– Dåring? sa den gamle mannen. Det bor ingen Dåring här. Tro mig, ett sådant namn skulle jag aldrig glömma.

– Jag kanske har fel efternamn. Det var så länge sedan vi sågs. Men jag vet att hon ska bo här någonstans. Vad kan hon annars heta?

– Tja, paret Ellis bor i lägenhet nummer femton och paret Bell i nummer tolv. Få se nu, vilka fler bor i området?

– Vem bor där borta?

Mannen pekade mot en lägenhet som

såg slitnare ut än de andra. Grå gardiner hängde i fönstren. Dörren, som en gång i tiden varit blå, såg sorgsen ut. Som om ingen någonsin hälsade på.

– Åh, det är Mrs Darling i nummer tjugonio. En konstig människa. Hon går inte ut så ofta nuförtiden. Och när hon någon gång gör det säger hon bara en massa konstiga saker. Men ingen orkar lyssna på henne. Vi har redan hört alltihop.

– Vad säger hon då?

– Hon pratar om en skatt som hon har.

Ingen känner till min skatt, säger hon. Jag har sagt till henne: Om du inte slutar snacka om din skatt kommer snart alla att känna till den. Kanske också människor som du inte vill ska göra det. Men hon verkar inte förstå. Mina barn vet allt om

skatten, säger hon. De kommer inte att berätta för någon.

– Barn?

– Den tokiga gamla skatan. Hon har inga barn. Det har inte bott några barn här sedan ... Här finns inga barn. Hon yrar. Hon borde flytta till hemmet.

– Jag måste ha fått hennes namn om bakfoten. Mrs Darling är vår faster. Jag visste att det började på D. Vi går och köper kakor, sedan hälsar vi på henne. Tack för hjälpen.

Den äldre mannen tittade efter dem när de gick.

– Trevliga killar som tänker på sin gamla faster, sa han för sig själv.